

Søvn, og som hvert Kvarter standsede udenfor en lille Landstation, hvor et Par Bønder med Grundtvigianske Pilegrims-Hatte og store Tobakspiber sad og ventede — ikke paa det Tog, der holdt, men paa et, der skulde komme om en Time eller to. Det var, som om han var kommen til et Land, hvor Tiden ikke længer havde Værdi for nogen, hvor alle i bogstavelig Forstand havde Evigheden for sig. Og Indtrykket holdt sig endnu, da han omsider havde naaet København og gik rundt i de snevre Gader med den stedse lige provinsielle Brolægning, hvor overhovedet intet syntes at have forandret sig i de mellemliggende Aar, hvor Butikkerne udstillede de samme hengemte Varer, og hvor Teaterplakaterne forkyndte Opførelsen af ganske de samme barnlige Ridderdramaer, som da han rejste. Det var, som om Livet havde staaet stille her, mens der ude i Evropa paa alle Omraader havde fundet en mægtig Udvikling Sted, en aandelig Revolution, der havde omskabt Samfundene og givet Menneskene højere og dristigere Maal.

Tilslidst — fortalte han videre — var han kommen hen i Nærheden af Studenterforeningen paa Gammelholm og tilfældigvis netop paa den Tid af Dagen, da han i sine Kandidataar daglig havde drukket sin Eftermiddagskaffe dér sammen med nogle af sine Universitetsvenner. Idet han tænkte sig det muligt endnu at træffe en eller anden af disse gamle Bekendte, var